

พระราชบัญญัติ
วัตถุมีพิษ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวัตถุ
มีพิษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัดถุมี่พิช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวัดถุมี่พิช พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์แก่การระงับหรือป้องกันอันตรายซึ่งอาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน หรือเพื่อกคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุงูของวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นวัตถุมีพิษธรรมดา

(๒) ระบุงูของวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นวัตถุมีพิษร้ายแรง

(๓) กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การผลิต การใช้หรือการทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ ให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ใช้ซึ่งวัตถุมีพิษปฏิบัติ

(๔) ระบุงูวัตถุมีพิษที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

(๕) ระบุชื่อวัตถุมีพิษที่อนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๓ ทวิ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการที่จะประกาศระบุชื่อของวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นวัตถุมีพิษธรรมดาหรือวัตถุมีพิษร้ายแรงตามมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒)

(๒) ให้ความเห็นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนวัตถุมีพิษตามมาตรา ๑๒ ฉ

(๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุมีพิษตามมาตรา ๑๒ นว

(๔) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการยกเว้นวัตถุมีพิษจากการปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ทศ

(๕) ให้ความเห็นชอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตให้ผู้ใดใช้อากาศยานทำการพ่นหรือปล่อยวัตถุมีพิษตามมาตรา ๑๒ ทวาทศ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดให้มีการอนุญาตนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งวัตถุมีพิษตามมาตรา ๑๓ ทวิ

(๗) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ

(๘) วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับกรณีที่มีปัญหาในการควบคุมวัตถุมีพิษว่าชนิดใดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใด

(๙) ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ทวิ มาตรา ๑๒ ตริ มาตรา ๑๒ จัตวา มาตรา ๑๒ เบญจ มาตรา ๑๒ ฉ มาตรา ๑๒ สัตต มาตรา ๑๒ อัฐ มาตรา ๑๒ นว มาตรา ๑๒ ทศ มาตรา ๑๒ เอกาทศ และมาตรา ๑๒ ทวาทศ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๒ ทวิ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษ ผู้ใดประสงค์จะนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือจะผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษชนิดใด ต้องนำวัตถุมีพิษชนิดนั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

การขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษชนิดนั้นได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้นำ
หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือผลิตเพื่อการค้าซึ่งตัวอย่าง
วัตถุมีพิษที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๒ ตริ การขอขึ้นทะเบียนวัตถุมีพิษตามมาตรา ๑๒
ทวิ ต้องแจ้งรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อทางการค้า ชื่อสามัญและปริมาณของวัตถุมีพิษ
รวมทั้งชื่อและปริมาณของสิ่งอื่นที่เป็นส่วนประกอบของวัตถุ
มีพิษ

(๒) ชื่อสามัญ และชื่อทางเคมีของสารออกฤทธิ์ หรือ
ชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารออกฤทธิ์ที่มีใช้เคมีภัณฑ์

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติ และผลการทดสอบ
ฤทธิ์ คุณสมบัติและพิษ

(๔) ภาชนะบรรจุ และขนาดบรรจุ

(๕) วิธีวิเคราะห์วัตถุมีพิษ

(๖) ฉลาก

(๗) ใบแทรกกำกับวัตถุมีพิษ (ถ้ามี)

(๘) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ จัตวา การแก้ไขรายการทะเบียนวัดผู้มีพิษจะกระทำต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แก้ไขรายการนั้นแล้ว

มาตรา ๑๒ เบญจ การขอขึ้นทะเบียนวัดผู้มีพิษหรือการขอแก้ไขรายการทะเบียนวัดผู้มีพิษ และการออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียนวัดผู้มีพิษหรือการแก้ไขรายการทะเบียนวัดผู้มีพิษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ฉ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัดผู้มีพิษเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) การขอขึ้นทะเบียนวัดผู้มีพิษไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๒ ตรี และตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๒ เบญจ

(๒) วัดผู้มีพิษที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณสมบัติตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน

(๓) วัดผู้มีพิษที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

(๔) วัตถุมีพิษที่ขออนุญาตขันทะเบียนเป็นวัตถุมีพิษปลอม หรือเป็นวัตถุมีพิษที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๑๒ นว

คำสั่งไม่รับขันทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด
มาตรา ๑๒ สัตตให้นำความในมาตรา ๑๒ จ มาใช้บังคับ
แก่การแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุมีพิษโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ อัญญุ ใบสำคัญการขันทะเบียนวัตถุมีพิษให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีประติทินแห่งปีที่ห้า นับแต่ปีที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุและการต่ออายุใบสำคัญการขันทะเบียนวัตถุมีพิษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบสำคัญให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ นว วัตถุมีพิษใดที่ได้ขันทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีคุณสมบัติตามที่ขันทะเบียนไว้ หรือหากนำมา

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

ใช้แล้วอาจทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินอื่น หรือเป็นวัตถุมีพิษปลอม หรือใช้ข้อผิดไปจากที่ขึ้นทะเบียนไว้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุมีพิษนั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๒ ทศ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุมีพิษที่มีสารออกฤทธิ์ผสมอยู่ในอัตราส่วนที่มีอันตรายน้อยต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินอื่น ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ เอกาทศ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ทวาทศ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานทำการพ่นหรือปล่อยวัตถุมีพิษในที่ใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

ความในมาตรา ๓๑ ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุมีพิษ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ตริ มาตรา ๑๓ จัตวา มาตรา ๑๓ เบญจ และมาตรา ๑๓ ฉ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศอนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งวัตถุมีพิษในปริมาณที่เห็นสมควร

การอนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุมีพิษ ตามมาตรา ๓๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ตริ ห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ผลิตเพื่อการค้า ขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุมีพิษปลอม
- (๒) วัตถุมีพิษผิดมาตรฐาน
- (๓) วัตถุมีพิษเสื่อมคุณภาพ
- (๔) วัตถุมีพิษที่มีได้ขนทะเบียนไว้
- (๕) วัตถุมีพิษที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน

มาตรา ๑๓ จัตวา วัตถุมีพิษหรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุมีพิษปลอม

- (๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุมีพิษแท้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (๒) วัตถุมีพิษที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุมีพิษอื่น หรือแสดงเดือน ปี ที่วัตถุมีพิษหมดอายุการใช้ซึ่งเกินอายุจริง
- (๓) วัตถุมีพิษที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิต หรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง
- (๔) วัตถุมีพิษที่แสดงว่าเป็นวัตถุมีพิษที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

มาตรา ๑๓ เบญจ วัตถุมีพิษดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุมีพิษผิดมาตรฐาน

- (๑) วัตถุมีพิษที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยมีสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดที่ขึ้นทะเบียนไว้
- (๒) วัตถุมีพิษที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์ สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุมีพิษผิดไปจากเกณฑ์กำหนดที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๑๓ ฉ วัตถุที่มีพืษดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุที่มีพืษเสื่อมคุณภาพ

(๑) วัตถุที่มีพืษที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) วัตถุที่มีพืษที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุที่มีพืษผิดมาตรฐานตามมาตรา ๑๓ เบญจ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่มีพืษ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุที่มีพืษสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุที่มีพืษ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่มีพืษ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๒๔ ทวิ วัตถุที่มีพืษ ภาชนะบรรจุวัตถุที่มีพืษ สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งใด ๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่เป็นทรัพย์สินที่ต้องรับตามมาตรา ๔๔ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือค้ำมัดผู้มีพิษ ภาชนะบรรจุ
วัตถุมีพิษ สมุด บัญชี เอกสารและสิ่งนั้น ๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับ
คืนโดยมิชักช้า ถ้าวัตถุมีพิษ หรือภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษที่ยึดไว้
นั้นเป็นของเสียง่าย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความ
เสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งของมัน พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดเสีย และเมื่อจะคืนวัตถุ
มีพิษหรือภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษให้แก่ผู้ควรได้รับคืน ก็ให้คืน
เงินที่ขายได้นั้นแทน

ถ้าไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ
ก็ให้รักษาวัดุมิพิษ ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ สมุด บัญชี เอกสาร
หรือสิ่งที่ยึดไว้ หรือเงินที่ขายได้นั้นไว้แล้วแต่กรณี หากภายใน
หนึ่งปีนับตั้งแต่ได้แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืน
มาขอรับ ก็ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา
๓๗ ตรี และมาตรา ๓๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ
พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๓๗ ทวิ ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา
๑๒ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ
ไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ตรี ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ จัตุวา หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ เอกาทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ จัตุวา ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ทวาทศ วรรคหนึ่ง หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ผลิตเพื่อการค้าขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษที่มีได้ขึ้นทะเบียนไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ตรี (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ
 มาตรา ๓๘ ตรี มาตรา ๓๘ จัตุวา มาตรา ๓๘ เบญจ และ
 มาตรา ๓๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๓๘ ทวิ ผู้ได้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ตรี (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุมีพิษปลอม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงห้าพันบาท

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

มาตรา ๓๘ ตร ผู้ใดผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ตร (๑) ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่น บาท

มาตรา ๓๘ จัตวา ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษผิดมาตรฐานหรือ วัตถุมีพิษที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนแล้วอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๓ ตร (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหกพันบาท

ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุมีพิษผิดมาตรฐาน หรือวัตถุมีพิษที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน แล้ว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๘ เบญจ ผู้ใดผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษผิด มาตรฐานหรือวัตถุมีพิษที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนแล้วอัน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ตร (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น บาท

มาตรา ๓๘ ฉ ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษเสื่อมคุณภาพ อันเป็น

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

การฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ตี (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้ว่าเป็นวัตถุ มีพิษเสื่อมคุณภาพ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ บรรดาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต วัตถุมีพิษเพื่อการค้าขายหรือหีบห่อบรรจุวัตถุมีพิษอันเกี่ยวเนื่องกับความผิด รวมทั้งวัตถุมีพิษที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร นำผ่าน ผลิตเพื่อการค้าขาย มีไว้เพื่อขายหรือใช้รับจ้าง โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ให้รับเสียทั้งสินไม่ว่าจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

วัตถุมีพิษและสิ่งอื่นที่รับตามวรรคหนึ่งให้ส่งมอบแก่กระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษนั้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ผู้ยื่นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุญาต

ถ้าผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปหรือได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาต ผู้นั้นจะขายวัตถุมีพิษของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับอนุญาตอื่น หรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือวันที่ได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้ต่อไปอีก แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร
ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุมีพิษ
ธรรมดา ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตผลิตเพื่อการค้า
ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา ฉบับละ ๓๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตขาย และมีไว้เพื่อ
ขายซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตใช้รับจ้างซึ่งวัตถุ
มีพิษธรรมดา ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๖) ใบอนุญาตนำหรือส่งเข้ามา
ในราชอาณาจักร หรือนำ
หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร
ซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง ฉบับละ ๘๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุ
มีพิษร้ายแรง ฉบับละ ๑๐๐ บาท

- (๘) ใบอนุญาตผลิตเพื่อการค้า
ซึ่งวัตถุดิบพืชไร่แรง ฉบับละ ๖๐๐ บาท
- (๙) ใบอนุญาตขาย และมีไว้เพื่อขาย
ซึ่งวัตถุดิบพืชไร่แรง ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๑๐) ใบอนุญาตใช้รับจ้างซึ่งวัตถุดิบพืชไร่แรง ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๑๑) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐ บาท
- (๑๒) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
วัตถุดิบพืชไร่ ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๑๓) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
วัตถุดิบพืชไร่ ฉบับละ ๒๐ บาท
- (๑๔) การต่ออายุใบอนุญาตหรือ
ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
วัตถุดิบพืชไร่ ครั้งละเท่ากับ
ค่าธรรมเนียมสำหรับ
ใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐ เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตเพื่อการค้าและการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุมีพิษยังไม่รัดกุมพอ และไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการปนหรือปล่อยวัตถุมีพิษโดยอากาศยาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้